

NÁVRAT ZVON DO LOMNICE NAD POPELKOU

Msto Lomnice nad Popelkou zve v **sobotu 11. listopadu 2017** na slavnostní žehnání novým zvonom **Maria a Eliška** a zrestaurovanému zvonu **Mikuláš**.

Na nádvoří zámku bude od **14.00 h slavena mše sv.** pod širým nebem s následným žehnáním zvon biskupem Josefem Kajnekem.

Od 16.00 h probíhá **koncert Pražské mobilní zvonkohry Carillon** (Radek Rejšek).

Od 17.00 h **prednáška Lenky Morávkové** o lomnických zvonech v budově zámku.

První zvony na všechny tři zvony probíhá o první neděli adventní 3. prosince

FARNÍ VEŠTERNA TĚMA AFGHÁNISTÁN

Přijímáte pozvání v **úterý 14. listopadu od 18.30 h** do sálu fary v Semilech, kde vám sdělím své zážitky z působení v zahraniční operaci v Afghánistánu. Pokusím se trochu představit tuto exotickou zemi, přiblížit okolnosti působení cizích armád na jejím území a perspektivy do budoucna. Samozřejmě bude promítání fotografií a sklenka dobrého vína k tomu. A

PŘIPOMÍNKA 17. LISTOPADU 1989

Přijíte na vzpomínkové setkání u sochy sv. Václava před kostele sv. Petra a Pavla v Semilech v **pátek 17. listopadu 2017 v 16.30 h.**

Hudební doprovod: Eva a Kamil Farší

CHERUBÍNEK

V **sobotu 18. 11. 2017** se uskuteční na Křišťákové v Semilech **Cherubínek – soutěž pro děti všeho věku. Účastníci pětáctá, hudební a recitační je zaměřena na křesťanskou tematiku, účast výtvarná, literární a fotografická je zaměřena na téma „Fatimské zjevení Panny Marie“.**

Výtvarné, literární a fotografické práce zasílejte na adresu editelky soutěže (Bohdana Tichá, Husova 80, 513 01 Semily), a to **do 8. 11. 2017**. Práce budou vystaveny a vyhodnoceny v sobotu 18. 11. 2017, kdy se od 14.00 h na Křišťákové v Semilech uskuteční hlavní účast soutěže (prezence od 13.00 h).

Podrobné propozice soutěže najdete na <http://orel.zupaliberecka.sweb.cz>. Přihlášky a další

Hřivna – informační čtrnáctideník vydává ŘK farnost Semily pro vnitřní potřebu. Uzávěrka tohoto čísla: 2. listopadu 2017. Uzávěrka následujícího čísla: 16. listopadu 2017. Redakce a grafická úprava: M. Kraus. Imprimatur: R. D. J. Gajdošík. Jednotlivé příspěvky (ve formátu doc, docx, odt) zasílejte na adresu hřivna@post.cz, a to nejpozději do dne uzávěrky dalšího čísla.

Bohoslužby v Semilech se konají v děkanství kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli sv. Zdislavy na Křišťákové (KA), ve filiálním kostele Umučení sv. Jana Křtitele na Košťofranku

Pořad bohoslužeb ve farnosti ve dnech 6. 11. – 19. 11. 2017

6. 11. Po	KK	18.00	za + Vladimíra a manželku Olgu
7. 11. Út	KK	18.00	za ++ z rodiny Anny a Petra Durajových, sestru Rozálii a Tadeáše
8. 11. St	KK	18.00	za ++ Jozefa a Genowefu Zvercovy
9. 11. Čt			<i>Svátek Posvěcení lateránské baziliky</i>
	KA	08.00	za + Jiřího Sůvu
10. 11. Pá			<i>Památka sv. Lva Velikého, papeže a učitele církve</i>
	KA	18.00	za uzdravení Romany
11. 11. So			<i>Památka sv. Martina, biskupa</i>
	DD	13.30	za farníky
	KA	18.00	za ++ Františka, Annu a dceru Jarmilu
12. 11. Ne			<i>32. neděle v mezidobí</i>
	KO	08.30	za Ivonu Novotnou, matku a manžela a za + Rudolfa Farského a jeho rod
	CH	15.00	na úmysl
13. 11. Po			<i>Památka sv. Anežky České, panny</i>
	KA	18.00	za zdraví a Boží pomoc pro Janku a Rudolfa
14. 11. Út	KA	08.00	za + Andreje
	KK	16.30	mše sv. pro děti
15. 11. St	KA	08.00	za + Petra Splavce
16. 11. Čt	KA	08.00	za ++ z rodiny Čamajovy
17. 11. Pá			<i>Památka sv. Alžběty Uherské, řeholnice</i>
	KA	18.00	za ++ Františka a Pavlír
18. 11. So	DD	13.30	za farníky
	KA	18.00	za smíření v rodině
19. 11. Ne			<i>33. neděle v mezidobí</i>
	KO	08.30	za ++ Jana, Marii, Olgu a Josefa Foktovy

21. díl seriálu o mši svaté podle sebraných kázání P. Jiřího Reinsberga z let 1981–1990.

Po pozdravení pokoje kněz láme chléb života. To udělal Pán Ježíš předtím. Lov k by se mohl tázat: Proč tedy, když se před tím díky říká: Vzal do rukou, rozlomil, rozdal a řekl, vezměte a jezte, proč se to neudělá hned? Záleží na tradici. U nás se to vyvinulo tím způsobem, že se láme a jeden kousíček že se vloží do kalicha, aby se naznačila ta ustavnost a souvislost a jednota v cíti. Dokonce se takový kousíček promáchnutého chleba dříve schovával, ikalo se tomu fermentum, kvas, z minulé mše na předstí, a ten se přednesl a vložil se do kalicha proto, aby se nějak připomnělo, že je to pořád totéž. My zápasíme s ásem, ale tohle je záležitost, která je sice v áse, ale vlastně úplně mimo áse. A přitom se říká: *Svatost Kristova Těla a jeho Krve at' nám slouží k věčnému životu.*

Dospěli jsme k okamžiku, kdy se láme svatý chléb, a před tím se zpívá a dovolává se Krista zvláštním názvem, který mu dal už Jan: Beránek Boží. Co to vlastně je? První setkání s tímto názvem bylo v Egyptě, kdy krev beránka označila obydlí vyvoleného národa. A tento národ, když obdržel od Hospodina zákonodárství, měl za povinnost jednou za rok složit svoje hříchy na takové nevinné zvířátko, které bylo vyhnáno na poušť a svrženo ze skály. Byl to samozřejmě symbol, náznak toho, že se chtějí očištit, zbavit hříchů. A později jednou u Jordánu Jan Křtitel ztuhne a řekne: To je On. *To je Beránek Boží, ten, který snímá hříchy světa.* Který to vezme na sebe. A my to opakujeme.

Lov k je v pozici Jana, který si to uvědomuje, ale zároveň v pozici těch dvou, co tam stáli s Janem a v tu ránu se utrhli a šli za ním. A zeptali se ho: Mistře, kde bydlíš? My k té výzvě, k tomu oslovení, přidáváme: *Smiluj se nad námi.* Toto tedy zpíváme, když lámeme a prosíme v tom ještě o mír.

Potom se každý připravuje k přijímání Těla a

Krve Kristovy. Kněz ukáže shromážděnému lidu Tělo Pána a říká: *Hle a opakuje Janova slova. V tomhle okamžiku se opakuje za átek Nového zákona a konec Nového zákona. Záčátkem jsou Janova slova o Beránku Božím. Poté citujeme ze Zjevení sv. Jana: Blahoslavení, kdo jsou pozváni k večeři Beránkově.* To je totiž za átek naplnění, který je nám dán tím, že Kristus za nás zemřel a vstal z mrtvých a že nám otevřel předstupky ve e a Beránkově, to je za átek té hostiny v nebi. Co je to za hostinu? Tady se zase vracíme zpátky, že Kristova oběť má podobu ve e a že Pán Ježíš chtěl, aby to tuto podobu, tento způsob měl. A my jsme k tomu pozváni a je to něco, co přesahuje áse. Hostina je obraz; stejn jako je obrazem výraz beránek, i hostina je obrazem určitého sdělení lovku. Co je naše odpověď? Mohli bychom říci odpověď jednoho prostého a upřímného lampasáka, který řekl: *Pane, nejsem hoden.* To je tak krásné jako to Petrovo, který, když se první setkal s Kristovou mocí, řekl: *Pane, jdi od mě, jsem člověk hříšný.* Tohle slovo by si lov k měl opakovat před každým svatým přijímáním. *Pane, nezasloužím si,* my si nezasloužíme v bec nic. Leda tak někdy pár facek, ale o to zase lov k moc nestojí. *Pane, nezasloužím si,* nejsem hoden, *abys ke mně přišel.* Ale on přesto přijde. Nám by stačilo třeba jen slovo, ale přesto je toto slovo překročením tím velkým bohatstvím, že on se sám dá.

A tímto způsobem by měl každý předstupovat, když přijímá Tělo a Krev Pána Ježíše. Slovem *Amen* pak stvrzujeme svou víru.

Po skončení přijímání se kněz i věřící vhodnou dobou, za posvátného mlčení, v duchu modlí. Celé shromáždění může též zpívat nějaký hymnus nebo žalm nebo nějaký jiný způsob. V modlitbě po přijímání pak prosí kněz za užitek z tohoto slavného tajemství.

J. Reinsberg: *O mši svaté*, Triton, 2016 (redakčně upraveno)

Bible není vrcholným dílem literatury, ale „ohnm, knihou, v níž promlouvá B h“. Tato slova píše papež František v předmluvě k rakouskému vydání Bible pro mladé. Text komentovaný mladými lidmi je součástí projektu YouCat, ve kterém byl publikován například katechismus pro mladé.

„Moji milí mladí přátelé, kdybyste viděli mou Bibli, možná by vás neoslovila,“ zařekl František předmluvu. „Řekli byste: ‚Co? Toto je papežova Bible? Tak stará a tak opotřebovaná kniha!‘ Mohli byste mi také darovat novou, klidně za tisíc eur, ale nechtěl bych ji. Miluji svou starou Bibli, tu, která mě provázela polovinu mého života. Zná mou radost, byla smáaná mými slzami: je to můj neocenitelný poklad. Žiji z ní a za nic na světě bych ji nedal pryč.“

Bible není vrcholným dílem literatury, nýbrž ohnivou knihou

Mahátma Gándhí, který nebyl křesťanem, jednou řekl: „Vám, křesťanem, je svěřen poklad, který má v sobě množství dynamitu schopné roztříštit na tisíc kousků celou civilizaci, obrátit svět naruby a vnést mír na planetu zničenou válkami. Avšak zacházejte s ním, jakoby to bylo jen literární dílo, nic víc.“

Pokud by však Bible byla jen literárním dílem a sbírkou překladů, bylo by podle papeže „nutné říct mnoha křesťanům, kteří se nechávají uvěznit a mučeni kvůli Bibli: ‚Byli jste opravdu hloupí a málo prozíraví, vždy je to pouze literární dílo!‘ Nikoliv. S Božím Slovem přišlo na svět světlo a již nikdy nebude zhasnuto,“ píše František.

Mladí lidé mají v rukou „něco božského: knihu jako oheň, knihu, v níž B h promlouvá. Proto si pamatujte: Bible není vyrobená proto, aby se položila na polici, nýbrž aby byla

držena v ruce, aby byla často čtena, každý den, o samotě nebo i ve společnosti.“

Čtěte Bibli ve společenství, beze strachu, že vás budou druzí posuzovat

Papež také vyzývá ke společné četbě Bible: „Spolu sportujete, nakupujete; proč tedy nečíst společně, ve dvou, třech, čtyřech, Bibli?“

Možná venku, ponořen do přírody, v lese, na břehu moře, ve společnosti svatých. Budete mít mocnou a vzrušující zkušenost. Nebo snad máte strach, že budete vypadat před druhými směšně?“

„Těte pozorně, nezstávejte na povrchu, jak se to dělá s komiksy! Slovo Boží se nedá jednoduše přečíst zrakem!“ František také vyzývá mladé, aby se ptali, co říká Bible jejich srdci: „Jen tak bude moci Boží Slovo ukázat celou svou sílu; jen tak se náš život bude moci proměnit a stát se plnějším a krásnějším.“

Když čtu Bibli, nechávám Ježíše, aby se na mě díval

„Chci se vám svěřit, jak tu svou starou Bibli,“ pokračuje římský biskup. „Často ji vezmu, přečtu kousek, pak ji odložím a nechávám Ježíše, aby se na mě díval. Nejsem to já, kdo se dívá na něho, on se dívá na mě: B h je skutečně tam, je přítomný. Tak se jím nechávám pozorovat a cítím – a není to sentimentální – vnímám v hloubce, co mi Pán říká.“

„Někdy nemluví. A tedy necítím nic, jen prázdno, prázdno, prázdno... Avšak trpělivě tam zůstávám a takto ho očekávám, četbou a modlitbou. Někdy dokonce před modlitbou usnu, ale to nevadí: Jsem jako syn v blízkosti svého otce, a to je to, na čem záleží. Chcete mi udělat radost? Čtěte Bibli,“ končí papež svou předmluvu.

Podle České sekce Vatikánského rozhlasu

www.radiovaticana.cz